

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci **žalobce K. S.**, bytem X, X, X, zastoupeného Mgr. Noemi Ilczyszynovou, advokátkou se sídlem Michelská 300/60, Praha 4 – Michle, proti **žalovanému Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. 1859/1.30/15-3,

takto:

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. 1859/1.30/15-3, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku **18.200 Kč**, a to k rukám jeho zástupkyně Mgr. Noemi Ilczyszynové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou ke Krajskému soudu v Ostravě a následně postoupenou věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. 1859/1.30/15-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřipustnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj (dále jen dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 12. 2014, č. j. 16599/4.30/14-1 (dále

jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle zákona o inspekci práce.

Žalobce podal prostřednictvím obecného zmocněnce Mgr. O. K. (prostřednictvím jeho datové schránky) proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve lhůtě blanketní odvolání. Byl proto usnesením správního orgánu prvního stupně vyzván k doplnění odvolání a doložení plné moci pro zastupování obecným zmocněncem, a to ve lhůtě pěti dnů od doručení usnesení. Výzva, která byla zaslána obecnému zmocněnci žalobce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu X, X, byla doručena fikcí, vhozením do poštovní schránky dne 11. 2. 2015. Jelikož výzva zůstala bez odezvy, žalovaný odvolání zamítl jako nepřipustné, neboť bylo podáno osobou neoprávněnou, protože účastník řízení ve stanovené lhůtě plnou moc nedoložil ani nedoplnil odvolání. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci (nikoli jeho obecnému zmocněnci) fikcí dne 24. 4. 2015.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho vydání, když žalobci nebylo umožněno doplnit odvolání trpící vadami. Správní orgán prvního stupně sice vyhotovil výzvu k doložení plné moci a doplnění odvolání, avšak nedoručil ji obecnému zmocněnci žalobce do jeho datové schránky, ač mu tak ukládá zákon, přičemž samotné odvolání bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno právě prostřednictvím této datové schránky. Obecný zmocněnec podáním doručeným prostřednictvím jeho datové schránky správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 7. 2015 doplnil odvolání a připojil plnou moc. Žalobou napadené rozhodnutí bylo na výslovnou žádost obecného zmocněnce doručeno do jeho datové schránky až dne 16. 11. 2015.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na stanovisku, že odvolání žalobce ze dne 5. 1. 2015 proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo nepřipustné, neboť bylo podáno nezmocněnou osobou. Zplnomocněný zástupce žalobce, Mgr. O. K., doložil plnou moc k zastupování žalobce správnímu orgánu prvního stupně až dne 29. 7. 2015, tedy až cca tři měsíce po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovanému není známo, z jakého konkrétního technického či jiného důvodu nemohl správní orgán prvního stupně výzvu k odstranění vad odvolání včetně doložení plné moci k zastupování žalobce doručit do datové schránky jeho obecného zmocněnce Mgr. O. K., nýbrž doručoval pouze na adresu obecného zmocněnce uvedenou v seznamu držitelů datových schránek prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Proto navrhl výslech Mgr. M. Č., oprávněné úřední osoby, která dříve pracovala na správním orgánu prvního stupně a vedla předmětné správní řízení. Žalovaný má však za to, že zásilka s předmětnou výzvou byla Mgr. O. K. dne 11. 2. 2015 vložena do jeho domovní schránky (což je zřejmé z doručenky uvedené písemnosti), přičemž se tak fakticky dostala do jeho sféry a tento se s ní mohl seznámit.

Soud ze spisu ověřil pro věc relevantní skutečnosti, které jsou již popsány v žalobě, viz výše.

Žalobce v žalobě vyjádřil souhlas s rozhodnutím bez jednání, žalovaný navrhl výslech svědka Mgr. M. Č., bývalé zaměstnankyně správního orgánu prvního stupně. Soud však dospěl k názoru, že provádění dokazování je nadbytečné (viz níže), proto přistoupil k rozhodnutí bez nařízení jednání.

Soud usnesením ze dne 21. 6. 2016, č.j. 47 A 21/2015 – 39, žalobu odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť měl za to, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci uplynutím 10 dnů od uložení zásilky (tj. již dne 24. 4. 2015) a posledním dnem pro podání žaloby tak byla středa 24. 6. 2015. Byť žalobce v podané žalobě tvrdí, že na písemnou žádost byla kopie napadeného rozhodnutí doručena jeho zástupci do datové schránky dne 16. 11. 2015, z toho odvíjející se závěr o včasnosti podané žaloby

považoval soud za nesprávný. Měl za to, že pro běh žalobní lhůty je určující datum řádného doručení plynoucí z doručeníky připojené k napadenému rozhodnutí, tj. dne 14. 4. 2015, resp. 24. 4. 2015, neboť žalovaný napadené rozhodnutí řádně doručoval přímo žalobci, neboť v té době neměl k dispozici plnou moc jeho obecného zmocněnce.

Žalobce podal proti výše uvedenému usnesení zdejšího soudu kasační stížnost z důvodu jeho nezákonnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Popřel, že by mu rozhodnutí žalovaného bylo doručeno fikcí dne 24. 4. 2015, neboť je při přebírání písemností velmi pečlivý. Nadto správně mělo být toto rozhodnutí žalovaného doručováno jeho zástupci, neboť i v případě, že by odvolání bylo podáno neoprávněným subjektem, mělo být rozhodnutí o zamítnutí odvolání doručováno právě tomuto subjektu.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 12. 2016, č. j. 9 Ads 179/2016 – 28, usnesení zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Konstatoval, že žalovaný se dopustil vady řízení, protože rozhodnutí o nepřípustnosti odvolání nezaslal osobě, která toto odvolání podala, ale nesprávně přímo stěžovateli. Obecnému zmocněnci žalobce bylo rozhodnutí žalovaného doručeno až dne 16. 11. 2015. Dále uvedl, že *z plné moci následně doložené obecným zmocněncem vyplývá, že stěžovatel byl po celou dobu správního řízení (tedy i během podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí) tímto obecným zmocněncem zastoupen. Soudu je známo, že tato plná moc byla správnímu orgánu doručena až dne 29. 6. 2015. Tuto skutečnost však nelze v projednávané věci přičítat k tíži stěžovatele, protože správní orgán svým nezákonným způsobem pochybnosti o zastoupení žádným způsobem neodstranil, ani stěžovateli neumožnil, aby své odvolání doplnil. Z uvedeného důvodu je nutno dospět k závěru, že stěžovatel byl po dobu řízení před správními orgány řádně zastoupen. Rozhodnutí o nepřípustnosti odvolání proto nabylo právní moci až doručením tomuto zmocněnci, tj. 16. 11. 2015. Stěžovatelem podanou žalobu proti rozhodnutí žalovaného tak nelze považovat za opožděnou, neboť tato byla podána dne 24. 11. 2015, tj. ve lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s.*

Soud, vázán právním názorem vysloveným ve shora uvedeném zrušovacím rozsudku Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), v novém projednání věci zjistil, že žaloba je důvodná.

Podle § 34 odst. 2 správního řádu se s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci. V projednávané věci však správní orgán prvního stupně neměl postaveno na jisto, zda je stěžovatel zastoupen, resp. o jeho zastoupení vznikly důvodné pochybnosti. Při pochybnostech o existenci zmocnění, musí správní orgán postupovat tak, jako by účastník řízení nebyl zastoupen (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015 – 42).

Dle § 37 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen vyzvat podatele odvolání k odstranění nedostatků a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, pokud nemá jeho podání předepsané náležitosti. Takto však správní orgán prvního stupně nepostupoval, neboť výzvu k doplnění odvolání neadresoval stěžovateli, ale chybně jeho obecnému zmocněnci.

Ze spisu dále vyplývá, že obecnému zmocněnci bylo usnesení ze dne 23. 1. 2015 s výzvou k doložení plné moci doručeno fikcí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nikoliv do jeho datové schránky.

Dle § 19 odst. 1 správního řádu doručuje správní orgán písemnost prostřednictvím datové schránky, všechny ostatní způsoby doručování se aplikují až subsidiárně a to ve chvíli, kdy doručení do datové schránky není možné.

Obecný zmocněnec podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze své datové schránky dne 5. 1. 2015. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodu

21 zrušovacího rozsudku, *je tedy jisté, že jeho datová schránka byla v dané době funkční*. Ze spisu nevyplývá, proč byl pro doručování usnesení použit jiný a ne primárně zákonem určený způsob doručování. Pokud nastal případ nemožnosti doručení písemnosti prostřednictvím datové schránky, měl o tom správní orgán prvního stupně učinit záznam do spisu.

Soud tak dospěl k závěru, že provádění dokazování výsledkem oprávněné úřední osoby ke skutečnosti o změně prostředku doručování je nadbytečné, a to zejména za situace, kdy i Nejvyšší správní soud má za jisté, že v inkriminované době byla datová schránka obecného zmocněnce žalobce funkční.

Soud shrnuje, že správní orgán prvního stupně nedoručil výzvu k doplnění odvolání a doložení plné moci žalobci, ale jeho zmocněnci, a to ještě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nikoli do jeho datové schránky. Žalovaný pochybnosti o zastoupení neodstranil, žalobci neumožnil doplnit své odvolání a nesprávně zaslal svoje rozhodnutí žalobci namísto jeho obecnému zmocněnci.

S ohledem na shora zjištěné zkrácení procesních práv žalobce postupem správního orgánu prvního stupně, které bez výhrad akceptoval i žalovaný, a které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, soud rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem zrušil dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému dle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 7 A 125/2001 - 39, publikovaný ve Sbírce NSS pod č. [509/2005](#)). Správní orgán je v dalším řízení dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným soudem.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové výši 18.200,- Kč. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,- Kč, soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč za řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu a dále odměnu zástupkyně žalobce. Mimosmluvní odměna odpovídá třem úkonům právní služby po 3.100,- Kč (převzetí zastoupení, seps žaloby, seps kasační stížnosti) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. 9.300,- Kč, k čemuž je třeba přičíst tříkrát režijní paušál po 300,- Kč (tj. 900,- Kč) za náhradu hotových výdajů zástupkyně žalobce dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (tj. celkem 10.200,- Kč). Celkovou částku 18.200,- Kč je žalovaný povinen žalobci zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupkyně.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 30. března 2017 (§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

Za správnost: Alena Léblová